

[Erling Jensen.]

øver en væsentlig indflydelse på samfundets erhvervs politik og samfundets økonomiske politik, bør føre til fremtidig samfundsrepræsentation i de upersonlige selskaber, der producerer eller importerer energi, uanset om disse er nationale selskaber eller filialer af multinationale selskaber.

Energi politikens hovedproblem bliver at formindske den særlige danske sårbarhed gennem en udvidelse af de traditionelle energiformers forsyningskilder, et bedre system til at anvende disse alternativt og en supplerende anvendelse af nye energiformer.

Muligheden for at udvide områderne, hvorfra Danmark modtager sine energiforsyninger både som råolie og som olieprodukter, bør til stadighed følges og søges realiseret gennem statslig medvirken. Den danske raffinaderikapacitet må snarest søges udvidet gerne ved en udvidelse af kapaciteten på de eksisterende tre private raffinaderier, men også gennem planlæggelsen af et nyt raffinaderi med samfundet som ejer eller som medejer.

Udover den besluttede og igangsatte udvidelse af lagerbeholdningerne af olie svarende til 3 måneders forbrug bør de erhvervs virksomheder, som er særlig sårbare, tilskyndes til opbygning af større egne olielagre, og samfundet selv bør kombinere en udvidelse og koordinering af fællesindkøb til samfundsformål med en opbygning af større lagre.

Kullenes større rigelighed og stigende konkurrencedygtighed bør betyde intensivning af de traditionelle elværkers tilpasning til alternativ anvendelse af olie og kul, og de større erhvervs virksomheder, der har mulighed herfor, bør tilskyndes til samme tilpasning. Tilbud om direkte elforsyninger fra kulproducerende lande bør vurderes noget mere dybtgående, end det sker i redegørelsen.

Gennem Dansk Olie- og Naturgas A/S er samfundet i konstant beredskab for at sikre anvendelsen af naturgas, så snart dette er muligt gennem yderligere fund i Nordsøen

eller gennem en fortsat udvidelse af det europæiske naturgasnet. Dette beredskab må ikke slækkes, og forberedelsen af den praktiske anvendelse bør allerede nu overvejes med de interesserede virksomheder, teknikere og værker.

Vurderingen af anvendelsen af atomkraft i Danmark kan ikke udskydes på ubestemt tid. Som nævnt i redegørelsen synes udviklingen at forstærke atomkraftværkernes økonomiske og forsyningsmæssige fordele, men samtidig må der tages afgørende hensyn til borgernes tryghed. Til socialdemokratiets krav om afgørelse ved folketingets beslutning må derfor føjes et krav om, at en sådan folketingsbehandling afventer både yderligere oplysninger til folketinget og gennemførelsen af en åben og alsidig information rettet til hele befolkningen.

De alternative energimuligheder må yderligere søges udvidet gennem en intensiveret efterforskning efter energiråstoffer overalt på dansk område og en kraftigere forskningsindsats gennemført i et internationalt samarbejde, dels for at udvikle nye energiformer, dels for til stadighed at vurdere, om de kendte energiformer kan udnyttes og anvendes på en bedre måde.

Også et øget energisamarbejde over grænserne kan skabe større forsyningsspredning og større forsyningssikkerhed. Det tætte nordiske samarbejde må give baggrund for flere praktiske fællesforetagender på energiområdet end blot det nuværende elsamarbejde, og en formuleret energipolitik inden for fællesmarkedet er en af de væsentlige forudsætninger for den fortsatte udvikling af samarbejdet mellem medlemsstaterne.

Vanskelighederne ved at sikre de tilstrækkelige energiforsyninger og de betydelige valutaudgifter, der er forbundet hermed, gør det nødvendigt at pålægge brugerne en fornuftig energiøkonomi. De både forsyningsmæssigt og valutarisk største besparelsesmuligheder er at finde i varmforsyningen, og socialdemokratiet finder det nødvendigt, at samfundet stiller krav til alt fremtidig nybyggeri, der kan sikre en fornuftig varme-